Počet zmínek: 1
Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Scénické a kostýmní návrhy Marty Roszkopfové ve sbírce Divadelního ústavu

přejít na web, zobrazit sken

Online, Datum publikace: 10.11.2026 12:03, Datum importu: 10.11.2026 12:12, Zdroj: divadlo.cz, Periodicita: Denně, Provozovatel: divadlo.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 Kč, GRP: 0, OTS: 358, Měsíční návštěvnost: 17 296, Celková návštěvnost: 10 883, RU/den: 358, RU/měsíc: 6 361

Mezi nejnovější přírůstky sbírky Divadelního ústavu (NIK) patří scénické a kostýmní návrhy Marty Roszkopfové (*1947 v Žilině).

Roszkopfová se zpočátku věnovala kompletní scénografické výpravě (navrhovala scénu i kostýmy) a pro inscenace, na kterých se podílela, často vytvářela plakáty. Od 90. let se soustředí primárně na kostýmní tvorbu.

Po působení v dílnách Slovenského národného divadla byla přijata na Vysokou školu múzických umění v Bratislavě, následně studovala scénografii na Akademii sztuk pięknych ve Varšavě.

Její profesní dráha je spojena především s **moravskoslezskou** divadelní scénou, zejména s Divadlem Petra Bezruče, **Národním divadlem moravskoslezským**, **Státním divadlem** v **Ostravě** a **Národním divadle** v Brně. Tvořila ale také pro **Národní divadlo** v Praze a pro zahraniční divadla – hlavně v Polsku (Poznaň, Bialsko-Biala, Sopoty) a na rodném Slovensku.

Již od 70. let hledá nové cesty ve scénografii a nepřiklání se k oficiálnímu kulturnímu proudu. Pro její scénické návrhy je typická práce s drapérií nebo s motivem bariéry, který vytváří například z panelů či drátěného pletiva. Bariéra může symbolizovat jak fyzickou izolaci, například vězení, tak různé podoby „lidského vymezení“. Blízká je jí tzv. „smetištní estetika“, namísto líbivé stylizace dává přednost syrovosti, destrukci a neupraveným materiálům.

Autorčiny scénografické návrhy jsou snadno rozpoznatelné díky jejímu charakteristickému rukopisu. Při navrhování kostýmů dává často přednost výrazným, robustním a velkoryse koncipovaným monumentálním tvarům, které podtrhují charakter postav a dodávají jejich celkovému výrazu působivost a dramatičnost. Na jeden papír zároveň často umístí několik postav vedle sebe. Zatímco její scénické návrhy se vyznačují ponurou a temnou atmosférou, kostýmy bývají pojaty velmi barevně a živě. Především v minulém století autorka volila křiklavé, vzájemně neladící odstíny a s oblibou kombinovala různé materiály i historické styly. Jedinci oděni do jednodušších kostýmů pak bývali metaforicky utlačováni postavami v křiklavějších kostýmech. Postupně kontrasty ve svých kostýmech nechává zjemnit, barvy volí méně křiklavé. I u jednodušších kostýmů však často zachovává alespoň jeden výrazný detail – např. kravatu, kapesníček nebo klobouk. Právě k pokrývce hlavy (ať už v podobě klobouku nebo celotělové masky) Roszkopfová často sahá.

Seznam inscenací, na nichž se podílela Marta Roszkopfová i s digitalizovanými scénografickými návrhy je dostupný ve Virtuální studovně Divadelního ústavu NIK.

V České divadelní encyklopedii je vytvořeno heslo Roszkopfová, Marta.

Umělkyni byla uspořádána výstava Marta Roszkopfová – Scénografie, jejíž katalog je dostupný i v knihovně Divadelního ústavu.
ROSZKOPFOVÁ, Marta. Scénografie. **Ostrava**: Ostravské muzeum, 2007. ISBN 978-80-903966-0-9.

Scénické a kostýmní návrhy Marty Roszkopfové ve sbírce Divadelního ústavu

Mezi nejnovější přírůstky sbírky Divadelního ústavu (NIK) patří scénické a kostýmní návrhy Marty Roszkopfové (*1947 v Žilině).

Publikováno: 10. 11. 2026
Autor: Barbora Stejskal Hudáčková

Marta Roszkopfová, Scénický návrh k inscenaci Odysseus (1992), Státní divadlo Ostrava, režie Petr Koželuh, Scénografický fond Divadelního ústavu NIK.

Zobrazit 6 fotografií

Roszkopfová se zpočátku věnovala kompletní scénografické výpravě (navrhovala scénu i kostýmy) a pro inscenace, na kterých se podílela, často vytvářela plakáty. Od 90. let se soustředí primárně na kostýmní tvorbu.

Po působení v dílnách Slovenského národného divadla byla přijata na Vysokou školu múzických umění v Bratislavě, následně studovala scénografii na Akademii sztuk pięknych ve Varšavě.

Její profesní dráha je spojena především s moravskoslezskou divadelní scénou, zejména s Divadlem Petra Bezruče, Národním divadlem moravskoslezským, Státním divadlem v Ostravě a Národním divadle v Brně. Tvořila ale také pro Národní divadlo v Praze a pro zahraniční divadla – hlavně v Polsku (Poznaň, Bialsko-Biala, Sopoty) a na rodném Slovensku.

Již od 70. let hledá nové cesty ve scénografii a nepřiklání se k oficiálnímu kulturnímu proudu. Pro její scénické návrhy je typická práce s drapérií nebo s motivem bariéry, který vytváří například z panelů či drátěného pletiva. Bariéra může symbolizovat jak fyzickou izolaci, například vězení, tak různé podoby „lidského vymezení“. Blízká je jí tzv. „smetištní estetika“, namísto líbivé stylizace dává přednost syrovosti, destrukci a neupraveným materiálům.

Autorčiny scénografické návrhy jsou snadno rozpoznatelné díky

© 2026 Newton Media CZ | newtonmedia.eu

práce s drapérií nebo s motivem bariéry, který vytváří například z panelů či drátěného pletiva. Bariéra může symbolizovat jak fyzickou izolaci, například vězení, tak různé podoby „lidského vymezení“. Blízká je jí tzv. „smetištní estetika“, namísto líbivé stylizace dává přednost syrovosti, destrukci a neupraveným materiálům.

Autorčiny scénografické návrhy jsou snadno rozpoznatelné díky jejímu charakteristickému rukopisu. Při navrhování kostýmů dává často přednost výrazným, robustním a **velkoryse koncipovaným monumentálním** tvarům, které podtrhují charakter postav a dodávají jejich celkovému výrazu působivost a dramatičnost. Na jeden papír zároveň často umístí několik postav vedle sebe. Zatímco její scénické návrhy se vyznačují ponurou a temnou atmosférou, kostýmy bývají pojaty velmi barevně a živě. Především v minulém století autorka volila křiklavé, vzájemně neladící odstíny a s oblibou kombinovala různé materiály i historické styly. Jedinci oděni do jednodušších kostýmů pak bývali metaforicky utlačováni postavami v křiklavějších kostýmech. Postupně kontrasty ve svých kostýmech nechává zjemnit, barvy volí méně křiklavé. I u jednodušších kostýmů však často zachovává alespoň jeden výrazný detail – např. kravatu, kapesníček nebo klobouk. Právě k pokrývce hlavy (ať už v podobě klobouku nebo celotělové masky) Roszkopfová často sahá.

Seznam inscenací, na nichž se podílela Marta Roszkopfová i s digitalizovanými scénografickými návrhy je dostupný ve Virtuální studovně Divadelního ústavu NIK.

V České divadelní encyklopedii je vytvořeno heslo Roszkopfová, Marta.

Umělkyni byla uspořádána výstava *Marta Roszkopfová – Scénografie*, jejíž katalog je dostupný i v knihovně Divadelního ústavu.
ROSZKOPFOVÁ, Marta. *Scénografie*. Ostrava: Ostravské muzeum, 2007. ISBN 978-80-903966-0-9.

Sdílet

Zdroje Oddělení sbírek a archivu | Virtuální studovna | Česká divadelní encyklopedie | Studovny a badatelny | Knihovna Divadelního ústavu

Číst dále

Pozvánka na přednášku: Kouzelný cirkus jako dědictví avantgardy. Ozvěny poetismu v Laterně magice

Publikováno 10. 11. 2026

Pozvánka na uvedení nového čísla Divadelní revue a publikace Deutschsprachiges Theater auf dem Gebiet der Tschechischen Republik bis 1918

90. narozeniny by oslavil Jan Třiska

Publikováno 03. 11. 2026

Sdílet

Zdroje: Oddělení sbírek a archivu | Virtuální studovna | Česká divadelní encyklopedie | Studovny a badatelny | Knihovna Divadelního ústavu

Číst dále

Pozvánka na přednášku: Kouzelný cirkus jako dědictví avantgardy. Ozvěny poetismu v Laterně magice

Publikováno 10. 11. 2026

Pozvánka na uvedení nového čísla Divadelní revue a publikace Deutschsprachiges Theater auf dem Gebiet der Tschechischen Republik bis 1918

Publikováno 05. 11. 2026

90. narozeniny by oslavil Jan Třiska

Publikováno 03. 11. 2026